

योएलचे पुस्तक आणि लाओदीकेयाची सातव्या दिवसाची अॅडव्हेंटिस्ट मंडळी - क्रमांक पंचेचाळीस

Jeff Pippenger

2026-02-12

क्रमांक पंचेचाळीस

पुनरावलोकन

लेवीयविधी अध्याय तेवीसमध्ये एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या पेन्टेकोस्ट ऋतूमधील तीन चाचण्या ओळखून दिलेल्या आहेत. निवासमंडपाच्या सणाचा पहिला दिवस पेन्टेकोस्टच्या दिवसाशी अनुरूप ठरविणे, आणि त्यानंतर ख्रिस्ताने आपल्या स्वर्गारोहणापूर्वी शिष्यांना समोरासमोर शिकविलेल्या चाळीस दिवसांना प्रथमफळांच्या दिवसाशी अनुरूप ठरविणे, यामुळे एक अशी सर्वसमावेशक रचना निर्माण होते जी तीन देवदूतांच्या संदेशांचे प्रतिनिधित्व करते.

जेव्हा “मृत्यू, दफन व पुनरुत्थान” हे तीन टप्पे असलेले एकच भविष्यसूचक मार्गचिन्ह म्हणून लागू केले जाते, जसे ते ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याद्वारे दर्शविले आहे, तेव्हा आपण पाहतो की पुनरुत्थानानंतर पाच दिवसांनी, प्रथमफळांच्या दिवशी, बेखमीर भाकरांच्या सात दिवसांच्या सणाचा शेवट पवित्र सभेच्या रूपाने येतो. अशा रीतीने, ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानाच्या वेळी, जे प्रथमफळ अर्पणाशी संरेखित आहे, त्यानंतर पाच दिवसांचा कालावधी येतो.

तंबूच्या सणाच्या पहिल्या दिवसाला पॅटेकोस्ताच्या दिवसाशी संरेखित करून उभारल्या गेलेल्या रचनेच्या शेवटी, तीन टप्प्यांचा आणखी एक मार्गचिन्ह आहे, ज्याच्या मागोमाग आणखी पाच दिवस येतात आणि ते पॅटेकोस्तापर्यंत पोहोचतात.

त्या दोन ‘तीन-टप्प्यांच्या मार्गचिन्हांनंतर येणाऱ्या पाच दिवसां’ यांच्या दरम्यान तीस दिवसांचा कालावधी आहे. जेव्हा आपण तंबूच्या सणाचा पहिला दिवस पॅटेकोस्टच्या दिवसाशी संरेखित करतो, तेव्हा आपल्याला समजते की तंबूच्या सणाच्या पाच दिवस आधी प्रायश्चित्ताचा दिवस होता. प्रायश्चित्ताच्या दिवसाच्या दहा दिवस आधी कर्णनादाचा सण होता. प्रथमफळांच्या दिवशी झालेल्या त्याच्या पुनरुत्थानानंतर ख्रिस्ताने समोरासमोर शिकविलेल्या चाळीस दिवसांचा कालावधी, कर्णनादाच्या सणानंतर पाच दिवसांनी, आणि प्रायश्चित्ताच्या दिवसापूर्वी पाच दिवसांनी, संरेखित होतो.

त्याच्या ‘मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान’ या त्रिस्तरीय मार्गचिन्हाचा, त्यानंतर बेखमीर भाकरीच्या सणाच्या समाप्तीपर्यंतचे पाच दिवस, हा क्रम मग तीस दिवसांनी पुन्हा पुनरावृत्त होतो, जेव्हा ‘तुताऱ्या, आरोहण, आणि न्याय’ या त्रिस्तरीय मार्गचिन्हांनंतर पेन्टेकोस्टपर्यंतचे पाच दिवस येतात. प्रारंभीचे हे त्रिस्तरीय मार्गचिन्ह एकाच मार्गचिन्हाचे तीन टप्पे म्हणून सहज परिभाषित करता येते, कारण ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याशी ते थेट तसेच ओळखले गेले आहे, जे त्याच्या ‘मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान’ यांचे प्रतीक आहे. बाप्तिस्मा हा पवित्र 1,260-दिवसीय कालावधीचा अल्फा होता, आणि त्या 1,260 दिवसांचा ओमेगा त्याच्या ‘मृत्यू, दफन आणि पुनरुत्थान’ येथे परिपूर्ण झाला.

पेन्टेकोस्ताच्या कालखंडाच्या शेवटी असलेली तीन-टप्प्यांची मार्गचिन्ह-रचना भविष्यवाणीतील अनुप्रयोगाद्वारे ओळखली गेली पाहिजे. पेन्टेकोस्ताच्या कालखंडातील पन्नास दिवसांमध्ये आरंभी आणि शेवटी तीच रचना आढळते. ख्रिस्त नेहमी शेवटाचे चित्रण आरंभीद्वारे करतो, या तत्त्वाच्या आधारे आपण कर्ण्यांच्या सणाची ओळख पटवू शकतो; त्यानंतर आरोहण, त्यानंतर प्रायश्चित्ताचा दिवस, आणि त्यानंतर पाच दिवस—अशा प्रकारे ‘तीन-टप्प्यांचे मार्गचिन्ह, आणि त्यानंतर पाच दिवस’ अशी एक रचना.

प्रस्तावित या तीन टप्प्यांचीही आपण, त्या प्रत्येक तीन टप्प्यांच्या वैशिष्ट्यांबाबतच्या बायबलनिष्ठ मार्गदर्शक तत्त्वांच्या आधारे चाचणी करतो. हे तीन टप्पे देवाच्या वचनात वारंवार प्रतिरूपित झालेले आहेत. ते तीन देवदूत आहेत; ते

अंगण, पवित्र स्थान आणि परमपवित्र स्थान आहेत; ते पाप, धार्मिकता आणि न्याय यांविषयी दोषी ठरविणाऱ्या पवित्र आत्म्याचे कार्य आहेत. या तीन टप्प्यांशी तुताऱ्यांचा सण, स्वर्गारोहण आणि प्रायश्चित्ताचा दिवस यांची ओळख पटविणे यासाठी आवश्यक आहे की प्रत्येक टप्पा आधीपासून स्थापित बायबलनिष्ठ साक्षीशी सुसंगत असावा.

तुरई हा इशाऱ्याचा संदेश आहे, आणि तो “देवाचे भय बाळगा” अशी हाक देणाऱ्या पहिल्या दूताशी संबंधित आहे. ख्रिस्ताचे आरोहण हे त्याच्या दुसऱ्या आगमनाच्या गौरवाचे प्रतीक आहे, कारण पहिल्या दूताचे दुसरे उद्गार असे आहेत, “त्याला गौरव द्या.” प्रायश्चित्ताचा दिवस हा न्यायाचे प्रतीक आहे, आणि पहिल्या दूताचे तिसरे उद्गार असे आहेत, “त्याच्या न्यायनिवाड्याची वेळ आली आहे.” पेन्टेकोस्टाच्या काळाच्या शेवटी असलेल्या वेमार्कमधील तीन पायऱ्यांची भविष्यसूचक वैशिष्ट्ये सार्वकालिक सुवार्तेच्या तीन पायऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतात, जिथे पुष्कळ जण “शुद्ध केले जातात, शुभ्र केले जातात आणि परीक्षित केले जातात,” हे ओळखण्याचे अनेक मार्ग आहेत.

असे असल्यामुळे, तुम्ही मग पाहू शकता की तीन पायऱ्यांच्या पहिल्या मार्गचिन्हात जवाच्या प्रथमफलाचे अर्पण दिले जाते, आणि त्या तीन पायऱ्यांच्या शेवटच्या मार्गचिन्हात गव्हाच्या प्रथमफलाचे अर्पण दिले जाते. मग तुम्ही पाहू शकता की पेंटेकोस्टच्या ऋतूतील अल्फा तीन पायऱ्या अखमीर भाकर ओळखून देतात, परंतु तीन पायऱ्यांचे ओमेगा मार्गचिन्ह खमीरयुक्त भाकर ओळखून देते. तसेच तुम्ही हेही पाहू शकता की आरंभीच्या तीन-पायऱ्यांच्या मार्गचिन्हात ख्रिस्त सर्व मनुष्यांना आकर्षित करण्यासाठी उंच करण्यात आला, आणि समाप्तीच्या तीन-पायऱ्यांच्या मार्गचिन्हात एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या ध्वजचिन्हाला परराष्ट्रीयाना आकर्षित करण्यासाठी उंच करण्यात येते.

भविष्यवाणीय स्तरावर पहिला आणि तिसरा देवदूत हा तोच देवदूत आहे; कारण पहिला हा आरंभ आहे—आणि तिसरा हा समाप्ती आहे. अल्फा, म्हणजे पहिला देवदूत, न्यायनिवाड्याच्या उद्घाटनाची घोषणा करतो, आणि ओमेगा, म्हणजे अंतिम देवदूत, न्यायनिवाड्याच्या समाप्तीची घोषणा करतो. ११ ऑगस्ट १८४० रोजी इस्लामाच्या पूर्णतेमुळे पहिल्या देवदूताचा संदेश सामर्थ्यवान करण्यात आला, आणि ९/११ रोजी इस्लामाच्या एका पूर्णतेमुळे तिसरा देवदूत सामर्थ्यवान करण्यात आला. सिस्टर व्हाईट आम्हांस कळवितात की पहिला आणि तिसरा या दोन्ही देवदूतांच्या मिशनचे कार्य पृथ्वीला त्याच्या गौरवाने प्रकाशित करणे हे होते. इतर साक्षीही विपुल आहेत, आणि त्या ख्रिस्ताच्या पुनरुत्थानापासून पेंटेकोस्टपर्यंतच्या पन्नास दिवसांत, तसेच लेवीय २३ च्या पहिल्या बावीस वचनांत आणि लेवीय २३ च्या शेवटच्या बावीस वचनांत मांडून दाखविलेल्या पेंटेकोस्टकालीन ऋतूच्या संरचनेची ओळख पटविण्यास पर्याप्त पाठबळ पुरवितात. तीन टप्प्यांच्या एका मार्गचिन्हानंतर पाच दिवस येणाऱ्या अशा दोन मार्गचिन्हांच्या दरम्यान तीस दिवसांचा कालखंड आहे, जो दुसऱ्या देवदूताचे प्रतिनिधित्व करतो.

‘तीन पावलांनंतर पाच’ दिवसांची पहिली मार्गखूण हा पहिला देवदूत आहे, तीस दिवस हा दुसरा देवदूत आहे, आणि ‘तीन पावलांनंतर पाच’ दिवसांची दुसरी मार्गखूण हा तिसरा देवदूत आहे. ही तीन पावले पेंटेकोस्टपर्यंतच्या संपूर्ण पेंटेकोस्टल ऋतूला व्यापतात; आणि पेंटेकोस्ट मग तंबूच्या सणाच्या सात दिवसांच्या प्रारंभाची खूण करते, जो संयुक्त संस्थानांतील रविवारच्या कायद्यापासून सुरू होणाऱ्या आणि मिखाएल उभा राहेपर्यंत व मानवी कृपाकाल संपेपर्यंत चालू राहणाऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या संकटादरम्यान उत्तरवर्षावाच्या ओतप्रोत वर्षावाचे प्रतिनिधित्व करतो. ही रचना दैवी आहे, परंतु ती काही गंभीर विचारप्रवर्तक बाबी निर्माण करते.

गंभीर विचार##

‘तुताऱ्या, आरोहण आणि न्याय’ यांद्वारे दर्शविलेले मार्गचिन्ह हे लिटमस आणि तिसरी परीक्षा आहे, हे स्पष्ट आहे. तिसरी परीक्षा ही नेहमीच लिटमस परीक्षा असते, ज्यामध्ये स्वभाव प्रकट होतो, परंतु तो कधीही विकसित होत नाही.

“संकटाच्या प्रसंगी स्वभाव प्रकट होतो. मध्यरात्री जेव्हा ती उत्कट वाणी अशी घोषणा करू लागली, ‘पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर पडा,’ तेव्हा निद्रिस्त कुमारिका आपल्या झोपेतून जाग्या झाल्या, आणि त्या प्रसंगासाठी कोणी तयारी करून ठेवली होती हे दिसून आले. दोन्ही पक्ष अनपेक्षितपणे पकडले गेले, परंतु एक जण आपत्कालीन प्रसंगासाठी सिद्ध होता, आणि दुसरा तयारीविना आढळला. परिस्थितीमुळे स्वभाव प्रकट

होतो. आपत्ती स्वभावाचे खरे धातुरूप उघड करतात. काही अचानक व अनपेक्षित आपत्ती, शोक, किंवा संकट, काही अनपेक्षित आजारपण किंवा वेदना, आत्म्यास मृत्यूच्या समोरासमोर उभे करणारी कोणतीही गोष्ट, स्वभावातील खरे अंतरंग उघड करील. देवाच्या वचनातील आश्वासनांवर खरा विश्वास आहे की नाही, हे प्रगट होईल. आत्मा कृपेने धारण केला जात आहे की नाही, दिव्यासह पात्रात तेल आहे की नाही, हे प्रगट होईल.”

“परीक्षेचे प्रसंग सर्वांवर येतात. देवाच्या परीक्षा व कसोटीखाली आपण स्वतःचे आचरण कसे ठेवतो? आपल्या दिव्यांचा प्रकाश विझून जातो काय? किंवा आपण ते अजूनही प्रज्वलित ठेवतो काय? जो कृपा व सत्य यांनी परिपूर्ण आहे, त्याच्याशी असलेल्या आपल्या संबंधामुळे प्रत्येक आणीबाणीकरिता आपण तयार आहोत काय? पाच शहाण्या कुमारिका आपल्या स्वभावाचे दान पाच मूर्ख कुमारिकांना देऊ शकल्या नाहीत. स्वभाव हा प्रत्येकाने व्यक्तिशः घडविला पाहिजे.” Review and Herald, October 17, 1895.

जेव्हा तुऱ्यांच्या सणाचा मार्गचिन्ह येतो, तेव्हा तुमचे चरित्र सदासर्वकाळासाठी शिक्कामोर्तब होते, तुम्हांला ध्वजचिन्हाप्रमाणे उंचाविले जाते, आणि तुमची पापे सदासर्वकाळासाठी पुसून टाकली जातात. ही तीन पावले शिक्कामोर्तब होण्याच्या तीन पैलूंचे प्रतिनिधित्व करतात. मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश येणे हे ज्यांच्याकडे तेल आहे आणि ज्यांची पापे दूर केली जात असताना जे ध्वजचिन्हाप्रमाणे उंचाविले जातात, त्यांना प्रकट करते. संदेश, कार्य आणि शिक्का ही सर्व एकच मार्गचिन्ह आहेत. ते असे मार्गचिन्ह आहे “जे आत्म्यास मृत्यूशी समोरासमोर आणते,” कारण एका “अनपेक्षित आपत्ती”मुळे. इस्लामचा तुरा त्या “अनपेक्षित आपत्ती”चे प्रतिनिधित्व करतो. त्या वेळी “पाहा, वर येत आहे,” हा संदेश रविवारच्या कायद्याच्या पाच दिवस आधी घोषित केला जातो, जिथे तो संदेश तिसऱ्या देवदूताच्या मोठ्या आरोळीत परिवर्तित होतो.

मार्गचिन्हाच्या तीन पायऱ्या रविवारच्या कायद्याच्या अगोदर, एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या मुद्रांकन व उन्नतीकरण यांतील ओळख दर्शविणारे घटक आहेत. ‘तुताऱ्या, आरोहण आणि न्याय’ ही कसोटी एक्सेटर शिबिरसभेद्वारे प्रतिपादित झाली आहे, हे स्पष्ट आहे. प्रायश्चित्तदिन आणि पॅंटेकोस्ट यांमधील पाच दिवस, १७ ऑगस्ट रोजी संपलेल्या एक्सेटर शिबिरसभेपासून २२ ऑक्टोबर १८४४ पर्यंत—जेव्हा दार बंद झाले—या दरम्यानच्या सहासष्ट दिवसांचे प्रतिनिधित्व करतात. मिलेराइट इतिहासातील ते सहासष्ट दिवस अंतिम दिवसांचे चित्रण करीत आहेत, आणि या दृष्टीने ते एक लाख चव्वेचाळीस हजारांकडून मध्यरात्रीच्या पुकाराच्या संदेशाच्या घोषणेचे चित्रण करीत आहेत.

पेन्टेकोस्तपर्यंतचे पाच दिवस हे मिलेराइटांनी मध्यरात्रीच्या आरोळीचा संदेश जाहीर केलेल्या साठ-सहा दिवसांशी सुसंगत आहेत; त्या संदेशाचे प्रतिरूप ख्रिस्ताच्या यरुशलेममध्ये झालेल्या विजयप्रवेशातही दर्शविले गेले होते. त्या तीन पायऱ्यांपैकी पहिली म्हणजे कर्णनादांचा सण, जो सातवा कर्णनाद, अथवा तिसरे हाय, अथवा उत्तरकालातील इस्लाम आहे; आणि ख्रिस्ताच्या विजयप्रवेशापूर्वी एका गाढवाला सोडविण्यात आले होते.

भविष्यवाणीनुसार यावरून हे ओळखले जाते की गाढवाची सोडवणूक ही विजयी प्रवेशाची सुरुवात दर्शविते, आणि तोच मध्यरात्रीचा आक्रोश आहे. बायबलमधील भविष्यवाणीचा उत्तरकाळात उपयोग बायबलमधील भविष्यवाणीतील सहाव्या राज्यास—पृथ्वीवरील पशू, म्हणजे संयुक्त संस्थाने—यांस लागू केला पाहिजे. इस्लाम संयुक्त संस्थानांवर प्रहार करील, जसा त्याने 9/11 रोजी केला होता; अशा प्रकारे इस्लामकडून संयुक्त संस्थानांवरील एका महत्त्वपूर्ण प्रहाराने मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेची सुरुवात चिन्हांकित होईल, आणि इस्लामकडून संयुक्त संस्थानांवरील आणखी एका महत्त्वपूर्ण प्रहाराने मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या घोषणेचा शेवट चिन्हांकित होईल; कारण येशू नेहमी एखाद्या गोष्टीच्या समाप्तीचे चित्रण त्या गोष्टीच्या आरंभानेच करतो.

पेन्टेकॉस्ताचा संदेश हा मोठ्या आरोळीचा संदेश आहे, आणि मोठी आरोळी ही केवळ मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशाचीच तीव्र वाढ आहे. मिलेराइट इतिहासात मध्यरात्रीची आरोळी 22 ऑक्टोबर, 1844 रोजी दार बंद झाले तेव्हा समाप्त झाली, आणि अंतिम दिवसांत रविवारच्या कायद्याच्या वेळी दार बंद होईल तेव्हा ती समाप्त होते.

पेन्टेकॉस्ताच्या वेळी पेन्नाने योएलचा संदेश घोषित केला, आणि पेन्टेकॉस्त हा मध्यरात्रीच्या आरोळीचा ओमेगा-अंत असल्यामुळे, मध्यरात्रीच्या आरोळीचा अल्फा-आरंभ असलेला पेत्र भविष्यवाणीच्या आवश्यकतेनुसार योएलचाच

संदेश सादर करीत असला पाहिजे. मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या वेळी पेत्र प्रेरितांची कृत्ये अध्याय दोनमध्ये, वरच्या खोलीत, तिसऱ्या प्रहरी आहे, आणि त्याच दिवशी नवव्या प्रहरी तो मंदिरात योएलचा संदेश घोषित करीत आहे.

पेन्टेकॉस्टच्या वेळी, जो मध्यरात्रीच्या घोषणेचा शेवट आहे, पेत्र हा एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतीक आहे; आणि मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या प्रारंभीही तोच एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचा प्रतीक आहे. एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे सील लावणे व त्यांना उभे करणे, इस्लाम आघात करतो तेव्हा गाढवाला सोडविण्यापासून सुरू होते. मिलराइट लोकांनी एक्सेटर कॅम्प-मीटिंग सोडली तेव्हा त्यांनी तो संदेश भरतीच्या प्रचंड लाटेसारखा वाहून नेला, आणि प्रतीकात्मकरीत्या त्यांनी त्या एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे पूर्वछायाचित्र केले जे तो अनुभव पुन्हा करतात.

जेव्हा तुम्ही हे ओळखता की पीटर पेन्टेकोस्टल काळातील लिटमस आणि तिसऱ्या चाचणीमध्ये मध्यरात्रीच्या पुकाराचा संदेश जाहीर करणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, तेव्हा हा अनुप्रयोग अधिक गंभीर ठरतो. पेन्टेकोस्टच्या वेळी पीटरसाठी असलेला तिसरा प्रहर त्याला वरच्या खोलीत स्थान देतो, आणि वरची खोली ही पेन्टेकोस्टपूर्वीचे दहा दिवसही आहे. पेन्टेकोस्टल काळातील दुसरी चाचणी ही पायाभूत चाचणीनंतर येणारी तीस दिवसांची मंदिर-चाचणी आहे. मंदिराच्या दुसऱ्या चाचणीमध्ये विश्वासू लोकांनी विश्वासाने परमपवित्र स्थानी प्रवेश करणे आवश्यक असते, जिथे त्यांच्या पापांचा पुसटाव होतो आणि जिथे ते स्वर्गीय स्थानी ख्रिस्ताबरोबर विश्वासाने बसविलेले असतात. प्रेषितांची कृत्ये हे पुस्तक आपल्याला सांगते की पीटरने योएलच्या पुस्तकावरील आपला उपदेश वरच्या खोलीत तिसऱ्या प्रहरी आरंभ केला; आणि नंतर नवव्या प्रहरी तो मंदिरात होता.

परंतु पेत्र अकराजणांसह उभा राहून मोठ्या आवाजाने त्यांना म्हणाला, हे यहुदियातील पुरुषांनो, आणि यरुशलैममध्ये राहणाऱ्या सर्व जनांनो, हे तुम्हांस विदित असो, आणि माझे शब्द ऐका; कारण तुम्ही समजता तसे हे मद्यपान करून मत्त झालेले नाहीत, कारण आताच दिवसाचा तिसरा प्रहर आहे. परंतु हे तेच आहे जे योएल संदेष्ट्याद्वारे सांगितले गेले होते. ... आता पेत्र आणि योहान प्रार्थनेच्या वेळी, म्हणजे नवव्या प्रहराला, एकत्र मंदिरात जात होते. प्रेषितांची कृत्ये 2:14-16; 3:1.

ख्रिस्ताला तिसऱ्या प्रहरी क्रूसावर खिळण्यात आले आणि नवव्या प्रहरी तो मरण पावला. त्याचे मरण, दफन आणि पुनरुत्थान हे तीन पायऱ्यांचे एकच मार्गचिन्ह आहे. तिसरी पायरी, पहिल्या फळांचा दिवस, पन्नास दिवसांची सुरुवात करते, ज्यांचा शेवट पेंटेकोस्टला होतो. पेंटेकोस्टाच्या कालखंडाच्या अल्फामध्ये तिसरा आणि नववा प्रहर एक स्पष्ट विरोध दर्शवितात, कारण तिसऱ्या प्रहरी ख्रिस्त जिवंत होता आणि नवव्या प्रहरी मृत होता. पेत्र तिसऱ्या प्रहरी वरच्या खोलीत होता आणि नवव्या प्रहरी मंदिरात होता.

ख्रिस्ताच्या काळातील पन्नास पवित्र दिवसांचा पेन्टेकोस्ट ऋतू हा दोन हजार तीनशे वर्षांच्या भविष्यवाणीशी थेट संबंधित असा एक पवित्र भविष्यसूचक कालखंड होता. तो विशेषतः दानियेल नऊमध्ये यहुदी राष्ट्रासाठी निश्चित केलेल्या चारशे नव्वद वर्षांच्या अंतिम आठवड्याशी संबंधित होता. ख्रिस्ताने करार दृढ केला त्या पवित्र आठवड्याचे १,२६० भविष्यसूचक दिवसांच्या दोन समान कालखंडांत विभाजन झाले होते. त्या आठवड्याचे केंद्रबिंदू म्हणजे क्रूस होय. क्रूस तिसरा आणि नववा प्रहर दर्शवितो, आणि पेत्र पेन्टेकोस्टच्या वेळीही हेच करतो. इ.स. ३४ मध्ये, कैसरिया मरितीमा येथून कर्नेलियुसने पेत्राला बोलावून घेतले त्या त्याच पवित्र आठवड्याच्या समाप्तीच्या वेळी, नववा प्रहर होता.

कैसरिया येथे कर्नेलियुस नावाचा एक मनुष्य होता; तो इटालियन तुकडी म्हणविल्या जाणाऱ्या तुकडीतील शंभराचा सरदार होता. तो भक्तिमान मनुष्य होता; आणि आपल्या सर्व घराण्यासह देवभय बाळगणारा, लोकांना पुष्कळ दानधर्म करणारा, आणि देवाची नेहमी प्रार्थना करणारा होता. दिवसाच्या नवव्या प्रहराच्या सुमारास त्याने दृष्टांतात स्पष्टपणे देवदूताला आपल्या जवळ येताना पाहिले, आणि तो त्याला म्हणाला, "कर्नेलियुस." त्याने त्याच्याकडे नजर लावून पाहिले तेव्हा तो भयभीत झाला आणि म्हणाला, "प्रभु, काय आहे?" तेव्हा त्याने त्याला सांगितले, "तुझ्या प्रार्थने आणि तुझ्या दानधर्म देवापुढे स्मरणार्थ वर गेला आहे. आणि आता योप्पा येथे माणसे पाठवून शिमोन नावाच्या एका मनुष्याला बोलावून घे, ज्याला पेत्र असे आडनाव आहे." प्रेषितांची कृत्ये 10:1-5.

दुसऱ्या दिवशी, सुमारे सहाव्या प्रहरास, पेत्र प्रार्थना करण्यासाठी घराच्या छतावर गेला.

दुसऱ्या दिवशी, ते प्रवास करीत असता आणि शहराजवळ येत असता, सुमारास सहाव्या प्रहराला पेत्र प्रार्थना करण्यासाठी घराच्या माथ्यावर गेला. त्याला फार भूक लागली, आणि त्याने काही खावे अशी त्याची इच्छा होती; पण ते अन्न तयार करीत असतानाच तो समाधिसदृश अवस्थेत गेला. आणि त्याने स्वर्ग उघडलेला पाहिला, आणि एक विशिष्ट पात्र त्याच्याकडे खाली उतरत आहे असे दिसले; ते जणू चारही कोपऱ्यांनी बांधलेल्या मोठ्या चादरीसारखे होते, आणि पृथ्वीवर सोडण्यात आले. त्यामध्ये पृथ्वीवरील सर्व प्रकारचे चौपायी प्राणी, हिंस्र पशू, सरपटणारे प्राणी आणि आकाशातील पक्षी होते. तेव्हा त्याच्याकडे एक वाणी आली, "उठ, पेत्रा; कापून खा." परंतु पेत्र म्हणाला, "नाही, प्रभो; कारण मी कधीही अपवित्र किंवा अशुद्ध असे काही खाल्ले नाही." आणि दुसऱ्यांदा पुन्हा ती वाणी त्याच्याशी बोलली, "जे देवाने शुद्ध केले आहे, त्याला तू अपवित्र म्हणू नकोस." असे तीनदा झाले; आणि ते पात्र पुन्हा स्वर्गात वर उचलले गेले. प्रेषितांची कृत्ये 10:9-16.

कैसरियाला येण्यासाठी पेत्राला केलेले बोलावणे नवव्या प्रहराला येते, जेव्हा एक देवदूत कर्नेलियाला संबोधित करण्यासाठी येतो. कर्नेलियुस देवाची इतर मुले दर्शवितो, ज्यांना रविवारच्या कायद्याच्या वेळी बाबेलमधून बाहेर बोलावले जाते. रविवारच्या कायद्याच्या वेळी जो देवदूत येतो तो प्रकटीकरण अठराच्या दुसऱ्या आवाजाचे प्रतिनिधित्व करतो, जो अजूनही बाबेलमध्ये असलेल्यांना पळून जाण्यासाठी बोलावतो. पेत्र हा एक लाख चव्वेचाळीस हजार आहे आणि कर्नेलियुस हा अकराव्या प्रहराचे कामकरी आहेत, ज्यांचे पेत्राला अशुद्ध प्राणी म्हणून प्रतिनिधित्व केले जाते. पेत्र आणि कर्नेलियुस यांचा संबंध हा प्रकटीकरण सातमधील संबंध आहे, जिथे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची ओळख मोठ्या लोकसमुदायाशी संबंधितरीत्या करून दिली जाते. पेत्राला तीन वेळा उठ, वध कर आणि खा, अशी आज्ञा देण्यात आली. एक लाख चव्वेचाळीस हजार या नात्याने, कर्नेलियुसकडून आलेले बोलावणे ते स्थान आहे जिथे ध्वज उभा राहण्याची आज्ञा दिली जाते.

कर्नेलियुस कैसरिया मारीतीमा येथे आहे, ज्याला कधी कधी समुद्रकाठचे कैसरिया असेही म्हटले जाते. प्रकटीकरण सतरावा अध्याय आपल्याला कळवितो की "पाणी" म्हणजे "लोक, आणि समुदाय, आणि राष्ट्रे, आणि भाषा" होत. ही पाणी देवाच्या मंडळीबाहेरील लोकांची आहेत; आणि प्रकटीकरणात तसेच पेत्राच्या अशुद्ध पशूंच्या दर्शनात, चार हा अंक संपूर्ण जगाचे प्रतिनिधित्व करतो. पेत्राच्या दर्शनात चार प्रकारचे पशू आहेत, आणि ते चार कोपऱ्यांनी धरलेल्या एका चादरीतून खाली उतरतात. पेत्राचा कर्नेलियुसशी असलेला संबंध नोहा आणि जहाजात चढलेल्या पशूंनीही दर्शविला आहे.

पेत्र योप्पा येथे होता, ज्याचा अर्थ "तेजस्वी आणि सुंदर" असा होतो; कारण एक लाख चव्वेचाळीस हजारांचे प्रतीक म्हणून पेत्र हा अन्यजातींसाठी तेजस्वी आणि सुंदर ध्वजचिन्ह आहे. नवव्या प्रहराला अन्यजाती त्या ध्वजचिन्हाकडे जागृत होतात, ज्याची ओळख सिस्टर व्हाइट शब्बाथ, देवाचा नियम, तिसऱ्या देवदूताचा संदेश, आणि उत्तरकाळाचा संदेश वाहून नेणारे जगभरातील मिशनरी अशी करून देतात. समुद्रकिनारी असलेल्या कैसरिया येथे नवव्या प्रहराला देवदूत आला तेव्हा कर्नेलियुस त्या ध्वजचिन्हाकडे जागृत झाला. त्यानंतर पेन्टेकोस्टल रविवारच्या कायद्याच्या वेळी तो संदेश जगाकडे—समुद्राकडे—जातो.

ध्वज उंचाविला जाणे हे प्रभूचे घर पर्वतांपेक्षा उंच केले जाणे असेही दर्शविले आहे; आणि पेत्र योप्पा या सुंदर, तेजस्वी नगरातील घराच्या छतावर, सहाव्या प्रहरात, नवव्या प्रहरातील रविवारीच्या कायद्याच्या अगोदर, प्रार्थना करीत होता. जेव्हा एकशे चव्वेचाळीस हजार जणांवर शिक्का मारला जाईल, तेव्हा जगातील संकटकाळातील परिस्थिती देवाची इतर मुले, जी अजूनही बाबेलमध्ये आहेत, यांना प्रकाश शोधण्यास प्रवृत्त करील. त्यांना योप्पातील घराच्या माथ्यावर असलेल्या पेत्राचा शोध घेण्यास मार्गदर्शन केले जाते.

मत्तय सोळाव्या अध्यायात पेत्राही कैसरिया फिलिप्पी येथे होता. हेर्मोन पर्वताच्या पायथ्याशी असलेल्या कैसरिया फिलिप्पीचे नाव समुद्रकिनार्यावरील कैसरियासारखेच होते, परंतु त्यांत स्पष्ट असा विरोधाभास होता, कारण एक नगर भूमीवर होते आणि दुसरे समुद्रावर. ख्रिस्ताचे तिसऱ्या प्रहरातील क्रुसावरील खिळणे आणि नवव्या प्रहरातील

त्याचा मृत्यू, जीवन आणि मृत्यू यांतील स्पष्ट विरोधाभास दर्शवितात. पेंटेकॉस्टच्या दिवशी पेत्राच्या तिसऱ्या आणि नवव्या प्रहराचा उल्लेख, वरच्या खोलीपासून मंदिरापर्यंतचा स्पष्ट विरोधाभास दर्शवितो. भूमीवरील कैसरिया किंवा समुद्रावरील कैसरिया हे तिसऱ्या आणि नवव्या प्रहराच्या आवश्यक भविष्यसूचक विरोधाभासाचे प्रतिनिधित्व करतात, परंतु पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे असताना तिसऱ्या प्रहराचा कोणताही थेट उल्लेख नाही. दोन किंवा तीन साक्षींवर एखादी गोष्ट स्थिर केली जाते; आणि क्रुसावरील तिसरा व नववा प्रहर तसेच पेंटेकॉस्टच्या दिवशीही, ही दोन्ही दृष्टांत एका व्यक्तीद्वारेच दर्शविली जातात—ख्रिस्त जिवंत असो वा थडग्यात, किंवा पेत्र वरच्या खोलीत असो वा मंदिरात.

दोन कैसरिया येथील तिसऱ्या आणि नवव्या तासाच्या तिसऱ्या साक्षीद्वारे, दोन्ही प्रसंगांमध्ये पेत्र हा मुख्य पात्र म्हणून ओळखला जातो, जसे पेंटेकोस्तीय ऋतूच्या आरंभी ख्रिस्त होता आणि त्याच ऋतूच्या शेवटी पेत्र होता. तिसऱ्या तासातील अल्फा-पात्र हे नवव्या तासातील ओमेगा-पात्रासारखेच आहे, आणि यावरून कैसरिया फिलिप्पी हे दोन कैसरियांचे अल्फा आहे, याची एक साक्ष मिळते. दुसरी साक्ष अशी की दोन्ही नगरांची नावे समान आहेत; म्हणून मुख्य पात्राचे नाव आणि नगराचे नाव एकच आहे. तिसरी साक्ष म्हणजे भूमी आणि समुद्र यांतील विरोध. जेव्हा पेत्र कैसरिया फिलिप्पी येथे होता, तेव्हा तो तिसरा तास होता. याच ठिकाणी संदेश अधिकच गंभीर होतो.

समान नाव असलेल्या दोन नगरांना एकरूप करणे योग्य आहे, आणि आपण तेच करित आहोत; परंतु क्रुसावरील ख्रिस्ताच्या आणि पेंटेकॉस्टच्या वेळी पेत्राच्या साक्षीच्या आधारावर आपण तिसरा व नववा प्रहर हाही या अनुप्रयोगात समाविष्ट करित आहोत. या तीन रेषा एकत्र आणून—ख्रिस्ताचा तिसरा व नववा प्रहर, पेंटेकॉस्टच्या वेळी पेत्राचा तिसरा व नववा प्रहर—आपण कैसरिया फिलिप्पी येथे तिसरा प्रहर स्थापित करतो. हीच अगदी तीच भविष्यवाणीविषयक तर्कपद्धती नवव्या प्रहरी कर्नेलियसावर, सहाव्या प्रहरी पेत्रावर, आणि मग तिसऱ्या प्रहरी कैसरिया फिलिप्पी येथे पेत्रावर लागू करावयाची आहे.

पेत्र सर्व तिन्ही मार्गचिन्हांवर आहे; कर्नेलियुस पेत्राबरोबर सहाव्या व नवव्या प्रहराला आहे, परंतु कैसरिया फिलिप्पी येथे तिसऱ्या प्रहराला नाही. ही रेषा एकत्र बांधलेली आहे, कारण प्रत्येक टप्पा अनुक्रमे तिसरा, सहावा आणि नववा प्रहर असा कैसरिया फिलिप्पीपासून योप्पापर्यंत, आणि तेथून कैसरिया मारीतिमापर्यंत संबद्ध आहे. दोन्ही कैसरियांची सांस्कृतिक मुळे ग्रीस आणि रोम या दोन्हींशी निगडित होती; तथापि, कैसरिया फिलिप्पीचे वैशिष्ट्य दूरस्थ, गूढ मूर्तिपूजेचे मूर्त स्वरूप हे होते, आणि समुद्रकिनाऱ्यावरील कैसरिया हे व्यापारी व प्रशासकीय केंद्र होते, ज्यात ग्रीक संस्कृती आणि रोमन शासन यांचे मिश्रण झाले होते. कैसरिया फिलिप्पी हे चर्चकारभाराचे प्रतीक होते, आणि कैसरिया मारीतिमा हे राज्यकारभाराचे.

कैसरिया ते कैसरिया या रेषेत, योप्पा ही तीन पायऱ्यांपैकी मधली पायरी आहे. त्या तीन पायऱ्यांचे प्रतिनिधित्व तिसरा, सहावा आणि नववा प्रहर करतात. समुद्रकिनारी असलेले कैसरिया नवव्या प्रहरात म्हणजेच जेव्हा सुवार्ता अन्यजातींकडे जाते तो रविवारच्या कायद्याचा काळ होय. त्याच्या तीन तास आधी, सहाव्या प्रहरात, पेत्र योप्पा येथे, त्या तेजस्वी व प्रकाशमान नगरात, असतो. त्याच्या तीन तास आधी पेत्र तिसऱ्या प्रहरात तुताऱ्यांच्या सणात असतो. कैसरिया ते कैसरिया हा मध्यरात्रीच्या पुकाराचा कालखंड आहे. पेत्र त्या लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो जे मध्यरात्रीचा पुकारा आरंभीपासून शेवटापर्यंत जाहीर करतात, कारण येशू नेहमी आरंभाचा शेवटाशी मेळ घालतो. मध्यरात्रीचा पुकारा तुताऱ्यांच्या सणाच्या मार्गचिन्हावर गाढव सोडले जाते तेथून आरंभ होतो, जिथे पेत्र योएलचा संदेश जाहीर करित असतो.

पेत्र हा कर्णनादाच्या सणाच्या त्रि-चरणीय मार्गचिन्हावर आहे—स्वर्गारोहण, आणि त्यानंतर न्याय. त्या मार्गचिन्हावर, मत्तय सोळाव्या अध्यायात, ख्रिस्त कोण होता हा प्रश्न उपस्थित केला जातो. पेत्राचे नाव बदलले जाते, आणि ख्रिस्ताने असे घोषित केले की याच खडकावर तो आपली मंडळी उभारेल. ज्या खडकावर मंदिर उभारले जाते तो पाया आहे, आणि कैसरिया फिलिप्पी येथे पेत्र हा पहिल्या देवदूताच्या संदेशाचे प्रतीक आहे, जो पायाभूत संदेश आहे. पेत्र जेव्हा पुढील टप्प्यावर, योप्पा येथे, पोहोचतो, तेव्हा तो स्वर्गारोहण करतो, जसे ख्रिस्ताने समोरासमोरच्या चाळीस दिवसांच्या शिक्षणाच्या शेवटी केले. स्वर्गारोहण हे क्रुसाशीही समांतर आहे, जो तारणाच्या इतिहासाचा मुख्य ध्वजचिन्ह आहे;

आणि क्रूस दोन भागांत विभागलेला आहे—दोन चोर, परमपवित्र स्थानात जाणारा पडदा फाटणे, अंधकार, आणि त्या वेळा.

आणि सहाव्या प्रहरापासून नवव्या प्रहरापर्यंत सर्व देशावर अंधार पडला होता. आणि नवव्या प्रहराच्या सुमारास येशू मोठ्या आवाजाने ओरडून म्हणाला, “एली, एली, लामा सबक्तानी?” म्हणजे, “माझ्या देवा, माझ्या देवा, तू मला का टाकून दिलेस?” मत्तय 27:45, 46.

योप्पा येथे, सहाव्या प्रहरास, पेत्र हरविलेल्या व तारलेल्या, प्रकाश व अंधकार, तसेच मध्यरात्रीच्या घोषणेच्या आरंभ व समाप्ती यांच्या दरम्यान असलेल्या एका भविष्यवाणीतील विभाजनबिंदूवर उभा आहे. तो खंड एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या लाओदिकेयन चळवळीहून एकशे चव्वेचाळीस हजारांच्या फिलाडेल्फियन चळवळीकडे होणाऱ्या संक्रमणावर भर देत आहे. तो लाओदिकेयन सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट मंडळीच्या संपूर्ण नकारास चिन्हांकित करीत आहे. प्रायश्चित्ताच्या दिवशीद्वारे दर्शविलेले न्यायाचे ते बंद दार पेंटेकोस्टल रविवार कायद्याच्या पाच दिवस आधी येते. त्या न्यायापूर्वी आरोहण येते, आणि त्याहीपूर्वी, कर्णध्वनीचा संदेश. ही तीन पावले त्या वाटचिन्हाचे प्रतिनिधित्व करतात जिथे देवाची मुद्रा अंकित केली जाते, आणि मध्यरात्रीच्या घोषणेचा संदेश कर्नेलियसद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्यांना विजयी मंडळीने जाहीर केला जातो.

पेन्तेकोस्ताच्या वेळी पेत्र संदेशाची घोषणा करतो, आणि पेन्तेकोस्त हे मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या संदेशाचा शेवट दर्शविते. म्हणून भविष्यवाणीच्या अपरिहार्यतेनुसार, मध्यरात्रीच्या आक्रोशाच्या कालखंडाच्या आरंभी पेत्रानेही तो संदेश जाहीर करणे आवश्यक ठरते. आरंभ नेहमी अंताचे चित्रण करतो. इस्लामचे गाढव सोडले जाते आणि ते संयुक्त संस्थानांवर हल्ला करते, तेव्हा—जसे ते रविवारच्या कायद्याच्या वेळी पुन्हा करते—पेत्राचा मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा संदेश सामर्थ्याने समर्थित होतो. पेन्तेकोस्ताच्या तिसऱ्या आणि नवव्या प्रहरात पेत्र संदेशाची घोषणा करतो, यामुळे मध्यरात्रीच्या आक्रोशाचा आरंभ आणि शेवट ओळखला जातो.

आपण विचार करीत असलेल्या या रेषेत, ख्रिस्ताच्या स्वर्गारोहणाने समाप्त होणारे चाळीस दिवस वरच्या खोलीतील दहा दिवसांचीही सुरुवात करतात. त्या दहा दिवसांपैकी पाचव्या दिवशी, प्रायश्चित्ताचा दिवस इस्राएलची पापे पुसून टाकली गेली आहेत आणि मंडळीने स्वतःला सिद्ध केले आहे, हे दर्शवितो. पेन्तेकोस्ताच्या वेळी पेत्र तिसऱ्या प्रहरी वरच्या खोलीत होता. रविवारच्या कायद्याच्या नवव्या प्रहरी, संदेश मध्यरात्रीच्या घोषणेतून मोठ्या आरोळीकडे बदलतो.

पेत्राकडून मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या संदेशाची घोषणा तो तिसऱ्या प्रहरी असताना घडते. तो संदेश तुताऱ्यांच्या सणाद्वारे चिन्हित केला आहे, जेव्हा गाढव सोडले जाते, तसेच कैसरिया फिलिप्पीनेही; आणि कैसरिया फिलिप्पी हे पानियम देखील आहे. दानिएल अकरा यातील तेराव्या ते पंधराव्या वचनेमध्ये पानियमाचे प्रतिनिधित्व केले आहे. पेत्र केवळ मध्यरात्रीच्या आरोळीच्या घोषणेच्या प्रारंभी, गाढव सोडले जाते तेव्हा, संयुक्त संस्थानांवर होणारा इस्लामी प्रहार ओळखत नाही, तर त्याच वेळी पेत्र पानियमच्या त्या युद्धातही आहे जे रविवारच्या कायद्याकडे नेते. पानियमचे युद्ध हे संयुक्त संस्थानांवरील इस्लामी प्रहाराशी समांतर घटना आहे.

पुढील लेखात आपण या गोष्टी पुढे चालू ठेवू.